

متن پرسش

سلام علیکم: بنده دانش آموز کنکوری هستم پایه دوازدهم، زندگی شدیدا سختی داشتم و با یک نگاه واقع نگرا نه خیلی خوب توانستم در این شرایط به سختی دینم را حفظ کنم و بلکه وارد فضای سیر و سلوک شوم و در مکتب تربیتی مرحوم پهلوانی گام بردارم، اما سوالی که دارم مهم است ولی مرتبط به مکتب تربیتی نیست آن هم اینکه به خود که نگاه می‌کنم می‌بینم از تمام هم سالانم در تمام عرصه ها عقب تر هستم شاید فقط در تهذیب نفس کمی در حد این بزرگواریا باشم، از طرفی روح وسیعی دارم که می‌خواهم در عالی‌ترین سطوح خدمت به خلق باشم و از طرفی از لحاظ امکانات و شرایط فراهم مثل خانواده و فضای امن در خانه و مدرسه و... در مضیقه شدید هستم، روحم را با هر شغلی اعم از طلبگی یا تحصیل در رشته فیزیک گرایش کوانتوم شریف یا امیر کبیر می‌سنجش، می‌بینم نسبت به روح من کوچک است اما نسبت به واقعیت من خیلی هم بزرگ است و از سرم زیادی است و با وجود تلاش آنها را دست نیافتنی می‌بینم و گم شدم و نمی‌توانم بفهمم برای چه کاری ساخته شده ام. می‌شود کمکی بکنید تا برایم واضح شود و بتوانم بین وضع مطلوب و موجود، روح وسیع و امکانات کم بفهمم تکلیفم چیست و چه باید بکنم (تا الان هم بابت کوچک ترین چیزهایی که برای خیلی ها عادی است سختی های بیشتر و هزینه های هنگفت تری کردم مثلا برای نماز اول وقت و روزه واجب و نماز شب و درس خواندن... و این باعث شده کمی عقب تر باشم از آنچه باید) عطشان روحم با کارهای کوچک یا حتی بزرگ عادی خاموش نمی‌شود جنون آور کار عظیم می‌طلبید در عین کوچکی در واقعیت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که در میدانی که در امور اجتماعی و دانشگاهی در مقابل مان گشوده می‌شود، مردانه وارد شویم و خود به خود روح شما، خود را با آن حضور هماهنگ می‌کند. پیشنهاد می‌شود کتاب «ادب خیال و عقل و قلب»
<https://lobolmizan.ir/book/۷۸?mark=%D۸%A۷%D۸%AF%D۸%A۸%۲۰%D۸%AE%DB>
 %۸C%D۸%A۷%D۹%۸۴ که روی سایت هست مطالعه شود. موفق باشید